

*
Megjelen csütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kt.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és

Kiadóhivatal

I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

—•— Ipolyság, 1899. július 27. —•—

Aratás.

Szent Péter-Pál napja után következő hajnalban belevág a kasza a rengő kalásztenger síkjába; e naptól fogva rendre dől az isten áldása, az egész éven át aggó féltéssel, reményekkel várt termés.

Aratnak. Az Isten megőrizte a gabonát a csapásoktól; lesz nehéz rozsunk, szép fehér, kövér árpánk, acélos buzánk. A várható termés úgy minőség, mint mennyiség tekintetében kielégítőnek ígérkezik.

Gazdaember ilyenkor számot vet magával, ilyenkor reménykedik abban, hogy felmegy a gabona ára s egész évi verejtékes fáradságának élvezni fogja a gyümölcsét.

Hiu remény! A gabonaárak óriási esést mutatnak, dacára annak, hogy a hivatalos statisztika úgy a külállamok, mint hazánknak több termő vidékéről kedvezőtlen termés híreket kolportál.

Minden józan emberi számítás, a matematika csalhatatlan kettyszer-kettője arra engedett volna következtetni, hogy a buza ára

emelkedni fog. Hiszen minden olyan összevetés, amire a spekuláció építeni szokott, arra mutatott, hogy az értékesítésnél nem fenyegeti veszély a gazdát. És ime, napok óta folytonos az ár-csökkenés; pusztíthat a jég, nagy terméssel kecsegtető területeket támadhat meg a rozsda, a hivatalos termésbecslés a várható eredményt jelentékeny százalékkal csökkentheti meg, egyszóval jelentkezik minden tünet, aminek észszerű számítás szerint az árak emelkedését kell maga után vonnia, azért a budapesti gabona-tőzsde megy a maga előre kiszámított útján.

Limitálja az árakat a belső, valódi érték kigunyolásával, igazi ex-lexxel, megmutatván egyúttal, hogy a pénznek minő óriási hatalma összpontosul a budapesti tőzsdén monopóliummá koncentrált üzérkedésben.

Ennek ellensúlyozására decentralizálni kell ezt a tőzsdét s amint az orsz. Gazdaszövetség legutóbb is oly meggyőző érvekkel támogatta a sarkalatos agrárius követelményt: el kell törölni a fedezetlen határidő-üzletet, mert csakis

a fedezetlen határidő-üzlet jegyében lehet összeesküdni a termelő közönség ellen, mikor minden körülmény az értékesítés kedvezményeit fokozza.

Ez a börze-manőver a legkegyetlenebb üzleti fogások egyike, amellyel a budapesti tőzsdén valaha illetéktelenül pénzt harácsoltak össze.

A magyar inkasszó lassu folyamata csak annak tulajdonítható, hogy ebben az országban a mezőgazdaság táplálja az ipart és a kereskedelmet. Tetszik a budapesti börze embereinek még hosszabb inkasszó avagy épen zavarokat óhajtanak az ipari és kereskedelmi üzletmenetben? Ám nyomják tovább a gabonaárakat, részük lehet mindebben.

De nemesak a börze veszi ki a maga jussát abból, amit Isten adott a gazdának. Megjelenik a maga teljes apparátussával a legnagyobb inkasszáns: az állam. Törvényerejénél fogva követeli az adót, aminek fizetése polgári kötelesség. De egyszer már ideje volna, hogy az állam is teljesítse kötelességét.

Petőfi emlékezete.

Mikor a mindennél nemesebb honszerlem felajozza lelkünk hurjait s eljajtsza rajta a hazaszeretet csudás himnuszát, egy forró — mert lángoló és indulatteli — édes érzés járja át valónkat s pezsgő vérünk, heves szívünk minden paránya tehozzád kiált hozsannát Hadur, Magyarok Istene!

Egy szó — de ez aztán mint orkán viszhangja százezrek ajakáról — szalagult végig a honon: Petőfi . . . s feldobog a szívünk; hótálvók felébrednek; tetszhalottak felocsudnak; közönyösek e varázsos név prozelitái lesznek s szóthuzó elemek, politikai ellenfelek, egymást gyűlölő kapzsjak, haragosak mind egy táborba gyűlve, egy zászló alatt kiáltják lelkesülten; „ünnepejjük Petőfit!”

Dalnok Tyrtaeusunk épen ötven esztendeje, hogy elesett a segesvári ütközetben. Azt mondjuk: elesett? Pedig hát nem tudják ezt biztosan! Annyi igaz, ha rabláncon is silylett még egy darabig távol északon: nekünk elesett ott, mert akkor utoljára látta őt magyar.

Azóta nem szól a dal, Petőfi nótája, a melylyel mint Tyrteus, lakádó, csüggedő ezreket lelkesített utolsó csatára, élet-halál harcra. A nagy tusa lejajtszódtott a történelem színpadán s felvonás közben a

dalnok eltűnt s véle dalai is. Dalai, melyek a magyar nép lelkéből szakítvák s melyek szóltak annak örömről, bujáról egyaránt. Soha többé ilyen nóták! Soha többé ilyen lant. Helikon berkeibe pedig megszakgatott huru kobzával szomoruan jár kel Erató s fájdalmas arccal tekint a messze jövődöbe: mikor jövend el a lovagias nemzetnek ismét egy fia, ki méltó lesz az ihletre, hogy szüzejával homlokon esőkolva, beléje lehelje azt.

Ötven év! Egy pillanat a soha el nem homályosuló dicsőség üstökös fényű lángkoszorujából. Egy halk akkord tizenkét millió magyar ember soha meg nem szűnő hallelujájából a nagy küzdelem magasztos eszméi iránt.

Ötven éve, hogy e félisten ajkán elhalt a dal.

Időtlen időkig imádat tárgya nekünk e magasztos idők lánglelkű hegedőse Petőfi Sándor, aki elhagyta ifju nejét, kis gyermekét s elment — nem hirtirágokat szedni gyöngyös koszoruba! de ama szándékkal; ha kell, vérét adja a hazáért.

A végzet, mely a nagyokat, a hivatottakat, az Ur kiszemeltjeit oly különös makacs számításal szokta ridegen letörödelni; nála sem tett kivételt s szép Szendrey Julia felvén az özvegyi fátyolt rihatta, hihatta szerette ifju urát, aki neki istene s akinek ő muzsája vala.

Időben rövid, de szenvedésekben és megpróbáltatásokban hosszú pályáját végigfutva, lehanyatlott hirtelen, mint a szürkületi égboltról a esodás ivet leiró, ragyogó meteor. Eszméi azonban győzedelmeskedtek s keresetlen, szívhez szóló dalai képesot létesítettek az ő emléke és a mi szívünk között.

Mert a szívünkbe zártuk őt, mivelhogy a szívünköz nőtt, mint a legédesebb gondolatunk célunk, kívánságunk.

Emlékében tisztelni és szeretni őt, annyit tesz, mint imádni e hont. A fogalom, a lényeg egy, vagy legalább az indok, amiért e kettő szent és nemes előttünk. Együvé tartozik e kettő, mint a hajnal és a világosság. Az egyik szülője, csirája és hirdetője a másiknak s ha mikor az egyikre gondolunk, okvetlen eszünkbe jut a másik, mert hajnal nélkül nincs pirkadás.

A hazaszeretet erényo nem tudna nemesen kiomborodni a többi erény közül, ha nem lennének nagyszerű példái, amelyeket odaadó imádat tárgyává teszik e — nem is erényt, hanem kötelességet s oly nagassá, elérhetetlenné, hogy az embernek ki kell vetkezni az emberiből, el kell hányni magát a hétköznapi élet salakját s fel kell áldozni életét, mindenét; egész boldogságát alárendelve a hazá iránt érzett magasztos szerelmének.

A hétről.

Meg kell indulni az adóreformnak az egész vonalon s ezt elkezdeni a földadó leszállításával, az irtózatossulylyal nyomasztó községi pótdadók, az egyéb illetékek zürzavarába rendet kell hozni, mert immár elviselhetlen terhe a gazdának, aki a mai adórendszernek az egyetlen álló pontja, előtérben mindig. Addig pedig, míg ez a nagy reform elkészül, legalább a közteherviselés vitessek azzal keresztül, hogy a nagy inkasszó terjesztessék ki a börtöris. Ne porladozzék el a börzeadó-javaslat, mert az a por, amely ebből a pihenő parlamenti aktából szerte szállong az országban, azt mutatja, hogy a modern állami élet ép úgy termeli a kiváltságokat, mint a hajdani a privilégiumokat.

Az aratás pénzhez segíti a gazdát. De a mai hitelviszonyok mellett ismét ember veszi el, amit Isten adott. Az uzsora országszerte tobzódik, a vidéki törvényszékek, a felsőbb bíróságok előtt folyó uzsoraperek kiálló bizonyosságai annak, hogy meg kell védeni a népet. Erős kézzel, komoly akarattal ki kell irtani azt a felfogást, amely politikai jelszavak pajzsa alá helyezi a pénzműveletek korlátlan szabadságát.

A mostaninál gyengébb termés nagyobb áldása lesz ennek az országnak, ha az állam biztosítani tudja a munkában verejtékező gazdát, hogy amit Isten neki adott, azt tőle ember el ne vehesse.

... És miként felállt vala a nagy idők magyar parlamentje Kossuth Lajos lángszózatára, mint egy ember és a sok száz hang, mint egy ember hangja olvadt harmonikusan egybe s szállt az Urhoz őszinte lelkesedés és odaadás sólyomszárnyain „megadjuk”-ot kiáltva: azonságoképpen látuk örvendező szívvél, az ötven évvel idősb békés napok parlamentjének honatyáit, mint egy ember felemelkedni s az uralkodó párttal együtt „elfogadjuk”-ot kiáltani a hon nagyja, Petőfi iránt kegyeletképp lerovandó megemlékezési ünnepély megtartására.

És én is mondom, amit akkor Kossuth Lajos mondá a nemzet képviselőihez szólva: leborulok a nemzet nagysága előtt, mert méltók voltunk, vagyunk és leszünk is mindenha a szabadságra és méltók is leendünk örökké magunkhoz.

Mert kit ne szeretnénk s becsülnénk, ha az önnönvérünket nem? A lánglelkű poéta az életét, dalait, boldogságát, mindenét adta oda ötven esztendeje a honért; vére az édes magyar földet áztatta, melyről oly sokszor s oly szépen dalolt. Nem hirhajhászásból tette, hogy beállt közhonvédnek s tollal, karddal a szive szakadtáig harcolt, dicsőséget, hirt aratva a lelkeből lelkezett nótáival.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Horváth Béla főispán sürgősebb tárgyalást igénylő ügyek elintézése céljából a hó 31-ik napjára, hétfőre rendkívüli törvényhatósági közgyűlést hívott össze. A terjedelmes tárgysorozatból különösen kiemelni való a kir. pénzügyi igazgatóság, valamint a gazdasági és ipari hitelszövetkezetek a főispán által megieremteni célzott nagy fontosságú kérdése.

— **Hírszós hírek.** Csallóköz-megyeresi Szabadhegy Géza és neje szül. nezeittei Boronkay Camilla örömmel tudatják leányuknak, Margitnak, alsó-szent-mihályfalvi Sigmond Dezső és neje, szül. Osefalvai Elma fiával, Andorral, f. é. július hó 25-én Bihar-Illyén történt egybekelését.

— **Fischer-Colbrie Antal** és neje szül. Kowarcz Szerafine tisztelettel tudatják, hogy leányuk Fischer-Colbrie Szera folyó hó 29-én délelőtti 14 órakor a zselizi róm. kath. plebánia templomban tartja esküvőjét somlóvásárhelyi és borszöcskei Egressy Lászlóval.

— **Koburg Fülöp herceg** a hó 21-ig időzött szentantali kastélyában, honnét 21-én a reggel korponai vonattal érkezett Ipolyagra. Itt átszállott a balassa-gyarmati vonatra, honnét külön vonaton rappi birtokára utazott.

— **Szomorú rovat.** Megyénk egy előkelő és köztiszteletben álló családját, a Horváth családot érte fájdalmas gyász. Horváth István nyugalmazott cs. és kir. százados, Horváth Miklós kir. tanácsos, nyug. kir. törvényszéki elnök felső-turi földbirtokos fia főispánunk testvéröccsese a hó 24-én 37 éves korában elhalt. A legszebb korban levő férfi hosszabb idő óta betegeskedett, és a halál, mely egy szép katonai karriert tört derékban ketté, szenvedése-

A honnak kellett az ő vére is. Nem elégedett meg a sok névtelen félisten drága életerejével. Kellott neki az övé is: mohón szomjuhozta Ugy rendelték az Istenek, hogy élete delén, dicsőségének tető pontján elveszítve őt, tudjuk csak felfogni igazi értékét: mit birtunk benne s mit veszítének véle...

... Aminthogy igaz, hogy minden magyar embernek szívében a hazaszeretet lángja honol; aminthogy igaz, hogy minden magyar ember a lelke összes erejével csügg nemzete nagyjain, vezérlő lángoszlopain, rabságból megváltóin: úgy igaz, szent igaz az is, hogy a hol csak magyar ember lakik a kalászkóztól ringó nagy rónától fel északkeletre a hon hogykoszorujáig s le délen a kék tengerig: az mind odaadó szeretettel van a szabadságharc lantos martirja, Tyrtaeusunk emléke iránt s szívében kiolthatlanul él az ő megérdemelt kultusza iránt való örök, megingathatlan és nagyszerű rajongás.

Emlékezzünk Petőfiről lelkesülten és impozánsan. Dalt, a magyar dalát érdemi, mert istenadta költő, könyvet, mert szeretett!

Millimax.

ire már csendes megváltás volt. Temetése tegnap délután, folyt le nálunk ritkán látott impozáns részvét mellett, és az előkelő gyászközönségből kitelt egy valóságos tekete erdő. A sujtott család iránt való tisztelet mellett a részvét-nyilvánításnak ily szinte tüntetésszerű arányai a főispán szeretett személyének szóltak, kinek melegen érző nemes szívében a kis fia elveszte általa okozott seb a sors egy újabb dalva érintésére ismét vérezni kénytelen. A koporsó roskadozott a szebbnél-szebb koszorúk terhe alatt. A gyászoló család fájdalmát jótékonyan enyhítse a mindenfelé őszintén nyilvánuló fájdalmas részvét. A család gyászát következő gyászjelentés tolmácsolja:

Horváth Miklós, neje szül. Tersztyánszky Mária, gyermekeik Béla és Mária, menyük sz. Nicora Róza s gyermekei Róza és László és nagybátyja Tersztyánszky Andor mély bánattal jelentik szeretett fiuk, illetve fivérük, sógora, nagybátyjuk és unokaöccse Horváth István nyug. cs. kir. századosnak élte 37-ik évében hosszas szenvedés után f. július hó 24-ik napján történt gyászos elhunytát. A boldogult földi maradványa f. hó 26-ik napjának d. u. 4 órakor fog Felső-Turon, a róm. kath. vallás szertartásai szerint az anya földnek átadatni és lelke üdvéért az engesztelő szent mise áldozat e hó 27-ik napján reggeli 10 órakor fog a Mindenhatóknak a felsőturi róm. kath. anya egyházban bemutatni. Felső-Tur, 1899. július hó 24-ikén. Örök világosság fényeskedjék neki.

— **Hodossy Imre** kőkeszi földbirtokos törvényhatósági bizottságunk tagja a csalómiai járás egykori főszolgabírája tegnap hosszas szenvedés után meghalt 63 éves korában. Az elhunyt egykor közéletünk egy tevékeny szerepvivője volt, és a köztevékenység teréről vagy másfél évtized előtt vonult a magánéletbe vissza. Temetése ma délután lesz, melyen a család előkelő rokoni összeköttetése folytán előreláthatólag impozáns közönség fogja az elhunytat kikísérni utolsó útjára. Halálát özvegye, négy leánya és hat kedves kis unokája gyászolja. A gyászoló család következő gyászjelentést adta ki:

Hozzá tartozói számos rokonsággal fájdalomtól megtört szívvél tudatják felejtethetlen férje, atyjuk, nagyatyjuk és veje Hodosi Hodossy Imre urnak földbirtokos és Hontvármegye nyugalmazott főszolgabírájának élete 63-ik és boldog házassága 32-ik évében Kőkeszi községben 1899. évi július hó 26-án reggel 7 és fél órakor hosszas szenvedés után történt elhunytát. Az Istenben boldogult hült tetemei folyó hó 27-ikén délután 5 órakor fognak a kőkeszi sírkertben az ág. ev. vallás szertartásai szerint örök nyugalomra tetetni. Béke nyugodjék drága porai felett. öz. Hodossy Imréné, szül. Hodosi Bende Irén, neje. Hodosi Bende András, apósa. Hodossy Gizella és férje Bakó István. Hodossy Ilona és férje Alkér Antal. Hodossy Mária és férje Bende Mihály. Hodossy Hedvig, gyermekei és vejei. Bakó Jolánka, Bakó Ilonka, Alkér Antika, Alkér Ilonka, Bende Micike, Bende Imrike, unokái.

— **A törvénykezés köréből.** Oravec z Béla kir. törvényszéki bíró a telekvi hatóság vezető bírása négy heti szabadságáról visszaérkezvén, hivatali ügykörét holnap veszi át.

— **Fürdőzők.** Sági Benő és neje a Lukács fürdőből hazaértek. — Medgyessy Sándorné és Kallós Jánosné Vámos-Mikoláról Vihnye fürdőbe rándultak.

— **A posta és táviró köréből.** Egressy László kir. posta és táviró hivatalunk főnöke két heti szabadságra ment. Távollétében a hivatalt Keleti Antal kir. postai táviró tiszt vezeti.

— **Arlejtés a pénzügyi palotára.** A pénzügyi palota építési munkálataira, melyek költségeire 52293 frt 25 kr. van preliminálva,

a versenytárgyalást augusztus hó 1-ső napján a város tanácstermében tartják meg, mely időig a zárt ajánlatok benyújtandók 5 % bánatpénzzel ellátva. Méltányos dolog, hogy a verseny a külön munkálatokra is meg van engedve, de a méltányosság különösen megköveteli azt, hogy a város lehetőleg helybeli vállalkozókat juttasson a vállalathoz, a kik nehéz adófilléreikkel a város terhehez hozzájárulnak. A beadott ajánlatok fölött a képviselő testület még az nap délután fog dönteni.

— **Pongrácz Lajos Zilahi Gyulához.** Pongrácz Lajos es. és kir. kamarás következő levelet intézte Zilahi Gyulához, a nemzeti színház nálunk járt művészehez:

A „Honti Lapok“ utolsó számában nagy tetszéssel olvastam önnek Hont-ról de különösen Ipolyságróli kedélyes visszaemlékezését színész életéből, melynek akkori mostoha viszonyára is kellemesen tekint vissza és tekinthet jelenlegi tehetsége s immár országos névnek kíséretében.

Azonban ön becses visszaemlékezésében ir igénytelen személyemről, ez már részéről oly tulzás, mely ellen protestálnom illik és kell! Mert én szerény megyei tisztviselő létemre az akkori időben igazán vándorló szegény színházi társulatok, ezek tagjai, különösen ön iránt csak őszinte rokonszenvvel viseltetvén, többet nem tehettem szerény körülményeim közt, — mint a mennyit a hazafui kötelesség megkövetel minden magyarul beszélő honpolgártól.

Különben ezen megjegyzésem s óvásom mellett fogadja ön meg nem érdemelt dícséreteért, (tulzásának elhagyásával) helyesebben jó szándékomnak őszinte elismeréseért, honfui köszönetemet. Hasonlót mondanak önnek leányaim is, kik többször szívesen megemlékeznek önről.

Többire részemről ismételt hála nyilvánítás mellett nagybecsű emlékezésébe ajánlottam, maradok a legszívesebb üdvözléssel igaz híve Pongrácz Lajos.

— **Uj tanítónő.** Galle Anna okleveles tanítónő a hegybányai fiúiskolához tanítónőnek választották meg.

— **Kardpárbaj.** Kardpárbaj volt e hó 20-án Korponán Halnay László főszolgabíró és Kolbenhayer Elek között. Az első összecsapásnál Kolbenhayer Elek a vállán kapott körülbelül 3 centiméteres sebet, mire az orvosok a végkimerülést megállapították. A párbajnál a Korponán gyakorlatozó honvédtisztek segédkeztek. A párbaj oka egy mulatságon történt összeshóllalkozás volt. A párbaj után a felek nem békültek ki.

— **Mulatság Korponán.** A korponai kaszinó e hó 22-én a „Teplicska“ mulatóhelyen könyvtára javára tánemulatságot rendezett, melyen a korponai hölgyek igen jól mulattak mert a Korponán időző 14. és 16. honvédgyalogezred tiszti karából igen sok és fess táncosuk akadt, kiket Plachy Gyuláné kezdeményezésére a hölgyek megvendégeltek. A háziasszonyi tisztet a mulatságon Szerényi Nándorné. Martincsak Antalné és Turnay Sándorné vitték, kiknek kedveskedésükért és fáradozásukért általá-

nosan elismeréssel adóztak. A tisztikar élén Meyer Guidó dandárparancsnok ezredessel jelent meg. Asztalnál Plachy Gyula polgármester köszöntötte fel a honvéd tisztikart. Este bevonult az egész társaság a város nagy termébe, hol a tánc hajnalhasadtáig folyt.

— **Magyar nemzeti eskető szertartás.** Magyarországon neuskára gyökeresen megváltozik az esketésnél szokásos ceremónia. Vaszary Kolozs hercegprímás feliratot intézett a római szentszékhez, engedje meg, hogy Magyarország egyházaiban ne a jelenlegi római szokások alapján történjenek az esketési szertartás, hanem legyen az hagyományos nemzeti jellegű. A római szentszék pástorlevele megadta erre a beleegyezést és így tárgyalás alá vették a dolgot. Esztergomban pár nap óta új katolikus eskető szertartáson dolgozik egy országos bizottság, mely az összes egyházmegyék kiküldötteiből alakult. Az eskető szertartást Pázmány Péter magyaros alkotása szerint dolgozzák át az ezzel megbízott egyházférfiak, visszaállítván a régi eredeti formát.

— **Falb legujabb jövendölése.** Falb, az időjós, aki jelenleg egyik stájer fürdőben tartózkodik, a következő órákulumot állította föl a legközelebbi napokra: július 20—25. hő esők, többször zivatarral, 22. elsőrendű kritikuss nap. Utána a hőmérséklet jelentékenyen esökken, jul. 26—30. az esőzés ismét megkezdődik, számos helyen zivattal, a hőmérséklet jóval felülemelkedik az átlagos középen, azután pedig visszasüllyed. Aug. 1—7: nagyterjedelmű esőzések, mint zivatark utómaradványai. Augusztus 6: a hőmérsék a közép alá süllyed Augusztus 8—11: az eső némileg szünik, a hőmérsék emelkedik.

— **A vörös kakas.** Deménden tegnap tűz volt. A kocsmáépület hamvadt el.

— **Vizbefulás.** Geizer Antal hidvégi cipész 10 éves leánya e hó 24-én délután a hidvégi hid mellett az Ipolyba fürdés közben beleveszett. Hulláját másnap reggel vetette föl a víz. A rendőri hullaszemle alkalmával kiderült, hogy a vigyázatlanságból eredő szerencsétlenség körül gondatlanság senkit sem terhel.

A frakk alkonya.

Fontos divathír jött, urak!
Szülője persze Páris;
Zalomba vándorol a frakk,
Ha nincs becsapva már is,
Sok ifju ur szabót hívat,
Az új hír messze szárnyal,
Lejárt a fecskefark dicat,
Gehrokk két hosszú szárnynyal!

Volt, nincs! Adjó! A frakk mehet,
Mindenki rokkot öltön!
Csak az a kérdés, hol lehet
Gehrokkot kapni kölesön?
Az új hír sok reményt kiolt,
A gehrokk furcsa szerzet:
Mert bár igaz, hogy frakk se volt,
Frakkot mindenki szerzett!

A frakknál nem volt az se baj,
Ha foltos volt, ha ráncos;
A gehrokkos időbbe, haj!
Nem lesz se frakk, se táncos! —
Ar ifjuság, míg tart a bál,
Lábát tapogva rakja;
A töképezés félre áll,
Mihelyt saját a frakkja!

Közélg a gehrokk! Ellene
Csatáztatok ti, lányok!

Egy asszonygyűlés kellene
Van rá, ki tudja, hány ok
A lány mamák gondja nagy,
Mert bárki még ha bált ad,
Ugy boldogul csak, hogyha vagy
Husz gehrokkot csináltat

Nehogy a bál reménytelen,
Unalmas képet öltön,
A háziur lesz kénytelen
Gehrokkot adni kölesön!
S ily kedves meghívót ha szór,
Lesz táncos is, ne féljen!
Akkor: Viedt! Le frac est mort,
A szürke gehrokk éljen!

Latzkó Andor

IRODALOM

— **Schliemann Henrik.** Schliemann Henrik nagyon szegény családból született. Miuden kincse fiatalsága, törhetlen akarata, kitartása és becsvágya volt. Kereskedőnek állott, hogy vagyont szerezve tehessen valamint az emberiségért. Küzdelmét szerencse kísérte és siker; sokszoros miliomossá lett. Közben, pihenő óráiban, a görög őskor tudományával foglalkozott miben neje is segítette. Mikor dusszagdagon elhagyta az izgalmas kereskedői pályát óriás vagyonát a tudomány hasznára, az őskor ismeretének előbbre vitelére akarta használni. Ásatni kezdett azon a helyen, a hol kutatásai után az ősrégi Mykene romjait sejtette. Tudományos törekvéseiben is szerencsés volt. Egy egész város romjait sikerült kiásatnia; az első várost, melyet ismerünk a legelső civilizáció nyomait találta meg és tárta fel. Az ő révén tudjuk hogy a görög szellem minden kincsének elemei kölesönzöttek; a legrégebb művészi alkotásokon főként a babiloni és phoeniciai hatás érzik. Scilusának minden elemét kölesön vette a görög, de a kölesadókénál nagyobb következetességgel fejlesztette, s teljes stílussá tudta összeolvasztani. A történettudománynak s az életnek legnagyobb igazsága, a fejlődés elve győzedelmeskedett az ő kutatásai révén. Milliókat költött az ásatásokra, de a milliónnál drágább kincset vásárolt rajta: igazságot, történelmi bizonyosságot, Kutatásait maga írta meg könyvalakban. S ez a szellem-óriás, az erkölcs és altruizmus e nagyszerű példája azal mutatkozott be Tóth Bélának egy görög hajón: „Én semmi nagyot sem tettem. Nem vagyok semmi más, csupán modern nyugati agyvelő.“ Kutatásának kincsei most jutottak el hű reproductiókba a magyar közönséghez. Meghozta őket a „Nagy Képes Világtörténet“ 32 füzeté, mely szövegben bőven szól a mikenei kulturáról. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögögről szóló szerzője Gyomlai Gyula dr. akadémikus. Egy kötet ára díszes felbörkötésben 8 frt; füzetként is kapható 80 krájával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál Révai Testvérek. Irod. Int. Rt. (Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Ipolysági piaci árak.

(1899. július 25.)

Buza mm.	8-80—8-50
Rozs	6-20—6-10
Arpa	6-80—6-50
Zab	5-80—6-50
Burgonya	2-50—2-10
Széna	1-80—1-50
Szalma	1-00—0-00
Kukorica	5-50—5-10
Bükköny	0-00—0-00

KAVIÁR.

Üdvözlő dal.

*Egy elbocsátott sasi röptivel
Török feléd hegyes-berkes hazám
És hő szívem forró szerelmivel
Köszöntlek most egy hosszú év után.
Fogadd ez érzést, mely szívemben él,
Mely látásodra lelkemből kikél.*

*Már látom bérces szikláid körét
Elém varázsolt kedves képeden,
Már látom boldog völgyeid övét
Szemem, szívem rajtok pihentetem,
Köszöntlek édes, áldom bérceid,
Gyermekkorom legszebb emlékeit.*

*Már vágyva vágytam látni szép honom,
Miként a fészkevesztett kis madár,
Vágytam betöltve ismét láthatom,
Mit hő szívem oly rég epedve vár,
Köszöntlek újra meg újra és soha
El nem fogy üdvözlésemnek sora.*

*Egy érzés tartja fogva keblemet
Hő érzemény, mely abban ég hevül,
S szívem, mely téged oly forrón szeret,
Nevedre hangosan dobog belül.
Keblem dagad, szívem dobog s miért?
Édes honom láng szerelméért.*

*Ti régi társak, jó barátaim!
Im nektek is hozok üdvözlöt,
Mit jó hazánknak messze tájain,
Szerény csokorba fűz a szeretet.
S e kis csokor, mi szükség mondanom,
Szeretve áldva légy drága otthonom!*

Bussay Jivadar.

Nyilt-tér.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER
ugy magában mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL
TÜDŐHURUTNÁL stb.
legjobb gyógyszerrel ajánlatik.
NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA VAN!
Főraktár RUMANN LAJOS cégéül.

HIRDETÉSEK.

586. 1899. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámos-mikolai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schätz József korábbi és Fleischmann és Oberländer budapesti bej. cég későbbi végrehajtónak. — Neuburger József végrehajtást szenvedő elleni 1176 frt 55 kr. és 200 frt

tőkekövetelések és jár. iránti végrehajtási ügyében a vámosmiskolai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schätz József korábbi és Fleischmann és Oberländer budapesti bej. cég későbbi végrehajtónak. — Neuburger József végrehajtást szenvedő elleni 1176 frt 55 kr. és 200 frt

tőkekövetelés ennek 1899. évi január hó 4 napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 45 frt 92 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Tompán leendő eszközlésére 1899. évi július hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Ipolyságon, 1899. évi július hó 5-én.

Ipolyságon, 1899. évi július hó 5-én.

Balg Mór

kir. bír. végrehajtó.

A díjak rendkívül mérsékeltek

Lovak és szarvasmarhák

biztosítása

A magyar kölesönös al-
latbiztosító

társaság mint szövetkezet

Budapest, VII., Erzsébet-körut 27.

biztosításokat elfogad **lovak és szarvasmarhák** elhullása következtében beállott káresetek megtérítésére.

Kártérítés igénye fenn-
áll, ha közönséges és járványos
betegségekben, vagy baleset foly-
tán pusztul el az állat, továbbá
ha kényszervágás rendeltetik el.

Az intézet élén állnak a kö-
vetkező földbirtokosok: báró **Sto-**
janovics György, elnök, báró **Ambrózy**
Gyula, gróf **Bethlen Balázs** es. és kir.
kamarás, országgy. képviselő, dr. **Béldy**
László, orsz. képviselő, **Chernel György**,
es. és kir. kamarás, orsz. képviselő, báró
Jósika Gábor, es. és kir. kamarás, orsz.
képvisező, gróf **Korniss Károly**, főrendi-
házi tag, báró **Nyáry Béla** es. és kir.
kamarás, gróf **Ráday Géza**, dr. **Simay**
Aladár, a Magy. agrár- és járadékbank
r. t. gazd. tanácsosa, dr. **Tetőnyi Ár-**
pád ügyvéd, **Tahy István**, es. és kir. ka-
marás, Pestm. gazd. egy. alelnöke, **Za-**
leski Jenő, dr. **Pajor Ignác** vezér-
igazgató.

Felvilágosításul szívesen
szolgál az igazgatóság és a
képviselőnk: Zmeskal
György Ipolyságon.

A díjak rendkívül mérsékeltek.

5-15

714. 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1899. évi V. 357 számú végzése következtében Dr. Goldstücker Márk ügyvéd által képviselt a selmeci ker. hitelintézet javára Thuránszky Béla ellen 349 frt 15 kr s jár. erejéig 1899. évi június hó 16. án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 450 frtra becsült lovak, locsi. tehén és szerszám-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiróság V. 357/2 1899. számú végzése folytán 349 frt

Markovich
kir. jbiró.

Mütrágyák:

Stassfurti kainit. Ezen cikk eladási jogát egész Magyarország területére átvettük a Stassfurti sóbányáktól, melyet denaturált állapotban szállítunk, könnyű és lápos talajnál kitűnő hatást eredményez.

Stassfurti denaturált 40 % káli trágyasó. Ezen cikket dus káli tartalmánál és olesóságánál fogva a földbirtokos urak szíves figyelmébe ajánlom.

Kitűnő precipitált trágya gipsz ára métermázsanként 60 kr. a zsákokat bele nem érte, ab Bpest készpénzfizetés mellett 3 % engedménnyel, vagy 6 havi elfogadvány hitel ellenében.

A zsákokért darabonként 20 kr. lesz felszámítva, ha azonban a zsákok 6 héten belül jó állapotban és bérmentve vissza küldetnek, ugyanazon árban vétetnek vissza.

Midőn még megjegyzem, hogy a **precipitált gipsz legalább 20 %-al többet ér, mint a közönséges bánya gipsz**, ezért rendkívüli olesóságánál és kitűnő eredményénél fogva a földbirtokos urak szíves figyelmébe ajánlom.

Tisztelettel

„Hungária” mütrágya, kénsv. és vegyi ipar részvénytársaság képviselője:

3-3

Zmeskal György.